

II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція СУЧАСНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

намагаються використовувати нову методику проведення оцінювання, але порівнявши результати вітчизняних підприємств з зарубіжними підприємствами, досягнення не являються досить високими.

Література

1. Говорушко Т.А. Управління ефективністю діяльності підприємств на основі вартісно-орієнтованого підходу : [монографія] / Т.А. Говорушко, Н.І. Клімаш. – К. :Логос, 2015.
2. Іщенко І.І. Оцінка економічної ефективності виробництва та затрат / І.І.Іщенко, С.П. Терещенко– К.: Вища школа, 2014. – 187 с.
3. Кіндрацька Г.І. Економічний аналіз: теорія і практика: підруч. / Г.І. Кіндрацька, М.С. Білик, А.Г. Загородній; за ред. А.Г. Загороднього. - Львів: Магнолія Плюс, 2006. - 428 с.

УДК 338.43

Шойко В.А., к.і.н., доцент
Український науково-дослідний інститут
цивільного захисту

ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ МОНІТОРИНГУ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ НА ДЕРЖАВНОМУ РІВНІ

Одним з інструментів запобігання продовольчій кризі і забезпечення продовольчої безпеки може служити постійний моніторинг, під яким в даному випадку розуміється діяльність із систематичного моніторингу певних індикаторів, що відповідають наступним основним критеріям: вимірність, доступність інформації, придатність, об'єктивність.

Основне завдання моніторингових досліджень полягає у визначенні, наскільки досягнутий рівень продовольчої безпеки відповідає встановленим вимогам і стандартам якості продовольчої безпеки держави, впливає на

II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція СУЧАСНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

продовольчий баланс та на стан рівня економічної безпеки і перспективи соціально-економічного зростання.

Система моніторингу базується на поєднанні економічних та соціальних індикаторів з показниками, які відображають результативність діяльності органів влади з вирішення проблеми продовольчої безпеки [1].

Проведення моніторингу рівня продовольчої безпеки має передбачати поетапну діагностику стану рівня продовольчої безпеки і надавати можливість оперативно оцінювати зміни, що мають місце з метою прийняття оперативних рішень на державному рівні та здійснення відповідного управлінського впливу на макrorівні. Схематично реалізацію державної політики у сфері формування та управління продовольчою безпекою подано на рис. 1.

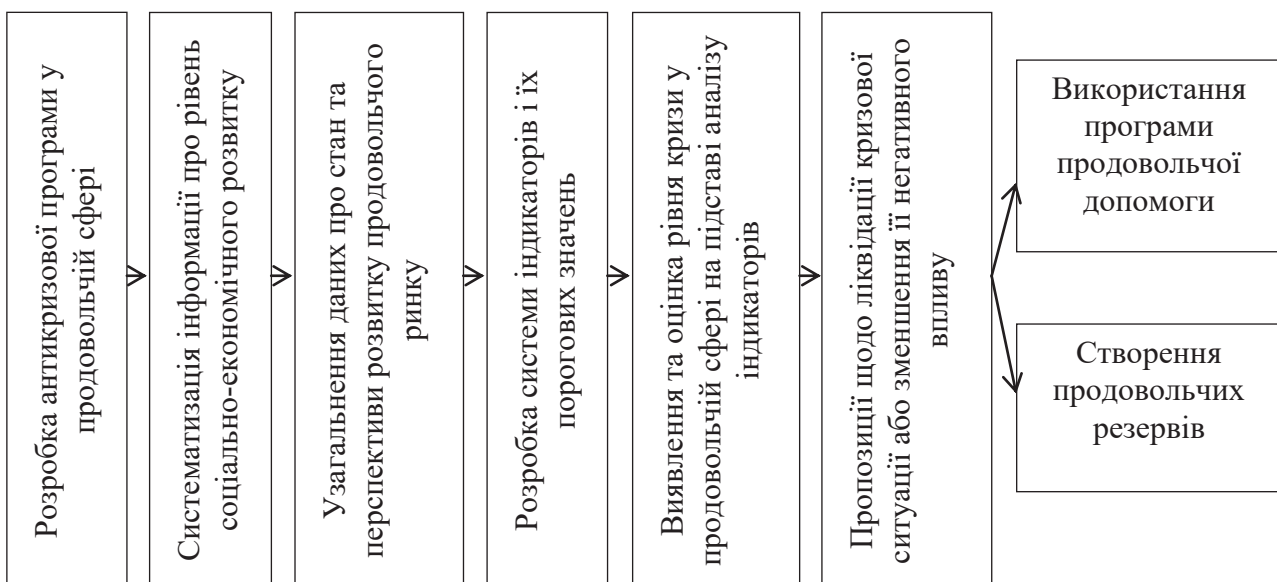

Рис. 1. Система моніторингу продовольчої безпеки на державному рівні

Джерело: складено автором на основі [2]

Доцільно більш детально зупинитися на кожному із зазначених блоків:

1. Систематизація інформації про рівень соціально-економічного розвитку. До цього блоку можна віднести такі найважливіші показники, як чисельність і склад населення; чисельність населення у містах, міських округах і районах регіону; загальні показники відтворення населення та ін.; показники рівня життя населення, величину прожиткового мінімуму, середньомісячну номінальну нараховану заробітну плату, купівельну спроможність

II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція СУЧАСНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

середньодушових грошових доходів населення, склад витрат на кінцеве споживання домашніх господарств різних соціально-економічних категорій; рівень цін на продовольство; виробництво продуктів харчування.

2. Узагальнення даних про стан та перспективи розвитку продовольчого ринку. Своєчасне використання отриманої інформації дозволяє виявити ознаки продовольчої кризи, що насувається. Це, у свою чергу, дає можливість усім сферам скористатися розробленими захисними заходами, серед яких, – створення оптимального резерву продовольства на випадок надзвичайної ситуації з урахуванням науково обґрунтованих норм споживання; проведення комплексного дослідження соціально-економічного стану громадян з метою виявлення найбільш нужденних груп населення, першочергове надання їм допомоги у разі кризи та ін.

3. Розробка системи індикаторів і їх порогових значень. Прийнятною є система індикаторів і їх порогових значень, яка охоплює усі складові продовольчої безпеки – фізичну і економічну доступність продовольства, стійкість доступу до продовольства, а також безпеку харчування.

4. Виявлення та оцінка рівня кризи у продовольчій сфері на підставі аналізу індикаторів. Після отримання значень вище перелічених індикаторів при порівнянні їх з пороговими значеннями рекомендується використати відповідну шкалу оцінки рівня ризику кризової ситуації.

5. Пропозиції щодо ліквідації кризової ситуації або зменшення її негативного впливу. У разі загрози настання продовольчого дефіциту доречно використати такі захисні механізми, як програми продовольчої допомоги і створення продовольчих резервів. У яких має бути обґрунтовано, яку кількість продовольства потрібно для забезпечення населення у разі надзвичайної ситуації.

Таким чином, комплексний моніторинг рівня продовольчої безпеки держави має включати наступні етапи: аналіз особливостей споживання базових продуктів харчування та дослідження основних факторів, що їх

II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція СУЧАСНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

обумовлюють; оцінювання рівня продовольчої безпеки України та визначення факторів, що впливають на цей рівень. Крім того, під час реалізації системи моніторингу стану продовольчої безпеки, може сформуватися послідовна сукупність показників, що повною мірою описують стан продовольчої безпеки в державні.

Література

1. Волченко Н. В. Продовольча безпека: теоретичні аспекти та реалії сьогодення [Електронний ресурс]: монографія / Н. В. Волченко // Система національного менеджменту в контексті інтеграційного виміру. - Суми: ПП Вінниченко М. Д., ФОП Литовченко Є. Б., 2014. - С. 38- 57.

2. Клименко О.В. Напрями забезпечення продовольчої безпеки України // Електронний ресурс: www.economy.in.ua.

УДК 339.13:67/68

Янковець Т.М., к. е. н., доцент
Палічева М.Р., студент
Київський національний університет
технологій та дизайну

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ РИНКІВ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ В УКРАЇНІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Легка промисловість залишається тим видом промислової діяльності, в якій створюється висока додана вартість. Види промислової діяльності легкої промисловості України згідно з чинними у 2018 році КВЕД-2010 згруповано у три основні розділи: текстильне виробництво (ткацьке виробництво, виробництво трикотажного полотна, килимів, канатів, мотузок, нетканих